

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ในกรุงเทพมหานคร มีต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่แตกต่างกันของตัวแปร คืออายุ ภูมิภาค ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว สภาพที่พักอาศัยการดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ และประเภทของมหาวิทยาลัย นักศึกษาศึกษาอยู่กับ เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดือน มิถุนายน 2552 จำนวน 400 คน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่พัฒนามาจากแบบสอบถามของ นันทกา ใจจนวิภาต(2546) ปรับปรุงขึ้นจากแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติของนิกร ดุสิตสินและคณะ(2545), สุชา จันท์ธอม (2540) และส่วนหนึ่งมาจากการทบทวนงานวิจัยของ จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) , ศรีพัทรา จาริวงค์ (2539) ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540) และสุวรรณนา หงส์ศรีสุวรรณ (2544) ที่มีเรื่องเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา แบ่งเป็นสองส่วนคือ ส่วนแรก เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยแบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยวิธีแยกแบบสอบถามมีดังนี้คือ แจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัย ซึ่งการแจกแบบสอบถามนั้นผู้วิจัยให้เวลาผู้ตอบและรอเก็บแบบสอบถามเลยโดยแต่ละมหาวิทยาลัยใช้เวลาในการแจกและรวบรวมแบบสอบถามประมาณ 1 สัปดาห์รวมเป็น 2 สัปดาห์ นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการแยกประเภทของข้อมูล

เพื่อให้สะดวกต่อการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ ใช้เวลา 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 400 ฉบับ มาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อสรุปคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างตัวแปรแต่ละตัวแปรในการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยใช้สถิติ t และ f

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

1. เพศ
2. อายุ
3. ภูมิลำเนา
4. ประเภทของมหาวิทยาลัย
5. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
6. สถานภาพของครอบครัว
7. สภาพที่พักอาศัย
8. การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
9. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์
10. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

โดยตัวแปรตามคือเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบว่าแนวโน้มของเจตคติต่อพฤติกรรมต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่ามีแนวโน้มไปในทางใด และมีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อการ ยอมรับเจตคติพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 4 แห่งโดยใช้สถิติพรรณนา พบว่า เป็นนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 55.8 และ 44.3) โดยร้อยละ 2.5 เป็นเพศทางเลื้อก ร้อยละ 56.3 เป็นกลุ่มอายุน้อย (ไม่เกิน 20 ปี) และกลุ่มอายุมาก ร้อยละ 43.8 กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 – 4 ร้อยละ 25 เท่า ๆ กัน ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ 61) ที่เหลือมาจากต่างจังหวัด (ร้อยละ 39) นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 64 มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท/เดือน) นอกนั้นมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ร้อยละ 36 (รายได้มากกว่า 5,000 บาท/เดือน) นักศึกษาทั้งหมดมาจากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชน แห่งละร้อยละ 25 เท่า ๆ กัน บิดามารดาของนักศึกษาเกือบทั้งหมดยังมีชีวิตอยู่ทั้งคู่ (ร้อยละ 89) 3 ใน 4 ของนักศึกษามีบิดา มารดาอยู่ด้วยกัน ครึ่งหนึ่งของนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 16.5 พักหอพักรวมชาย – หญิง และร้อยละ 15.5 พักหอพักแยกชาย-หญิง นักศึกษาเกินครึ่ง (ร้อยละ 68.8) เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ในขณะที่เกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษา (ร้อยละ 43.3) เคยผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ เช่นเดียวกับนักศึกษาที่เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก็มีจำนวนเกือบครึ่งเช่นกัน (ร้อยละ 42)

1. เพศ

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักศึกษาชายมีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างจากนักศึกษานหญิง กล่าวคือ เพศชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา โพชนุกูล (2522:123) ได้ทำการศึกษาวิจัยในนักศึกษาพบว่านักศึกษานหญิงส่วนใหญ่เห็นว่าพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องเสียหาย ในขณะที่นักศึกษาชายส่วนใหญ่ เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายและสอดคล้องกับการศึกษาของอุทิศ เชาวลิต (2521) พบว่านักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขต กรุงเทพฯ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส แต่นักศึกษาชายมีแนวโน้มเห็นด้วย มากกว่านักศึกษานหญิง วันทนีย์ วาสิกาสิน (2526) กล่าวว่า สังคมไทยมีค่านิยมที่เป็นมาตรฐานซ้อน ซึ่งได้แก่ค่านิยมที่ให้เพศชายเป็นใหญ่กว่าเพศหญิง เพศชายสามารถมี

ความสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือนอกสมรสได้ นอกจากนี้ยังมีค่านิยมว่า ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องหาความสุขในเรื่องเพศ เพศหญิงเป็นแต่เพียงฝ่ายที่ตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายเท่านั้น ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงจึงมีความสำคัญมาก รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ (2528) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนสมรส และนักศึกษาชายเห็นด้วยในสัดส่วนที่สูงกว่านักศึกษาหญิง การศึกษาของ เกื้อ วงศ์บุญสินและเยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม (2532) พบว่าส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย แต่ เมื่อพิจารณาตามเพศปรากฏว่า เยาวชนหญิงไม่เห็นด้วยในอัตราส่วนร้อยละที่สูงกว่าเยาวชนชาย ทั้งนี้เพราะกลัวผิดศีลธรรม เสียชื่อเสียงหรือเสียอนาคตจากการศึกษาของ อหิติ นาศิริรักษ์ (2550) ได้ศึกษา พบว่า ตัวแปรเพศมีคะแนนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยพบว่าเพศชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสทางบวกมากกว่าเพศหญิง

จากการศึกษาจึงพบว่าเพศหญิงและชายมีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน โดยเพศชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

2. อายุ

ผลการวิจัยนี้พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษากลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมาก คือ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 20 ปี มีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า 20 และพบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน 4 ชั้นปี ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน และเมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Bonferroni พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่าชั้นปีที่ 1 แต่ไม่แตกต่างจากชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่แตกต่างกัน จะกล่าวได้ว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 20 ปีและชั้นปีที่สูงขึ้นมีการยอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่ากลุ่มอายุน้อย

งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ นักเรียนวัยรุ่น อายุ 15 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 10.5 และเมื่ออายุมากขึ้น สัดส่วนของการเคยมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย คือ นักเรียนอายุ 19 ปีขึ้นไปเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 38.5 บุปผา สีมามรรพ์ (2517) พบว่า นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 2 ปี มีค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกันจากนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 1 ปี แสดงให้เห็นว่า ค่านิยมของนิสิตจะแตกต่างกันไปตามวัย ระดับอายุหรือระดับชั้นปีนั่นเอง ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530) พบว่าปัจจัยที่

มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นหญิง ได้แก่ กลุ่มที่อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า อายุเป็นลักษณะที่แสดงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อัตราส่วนของวัยรุ่นหญิงอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะเท่ากับ 4 : 1 ในขณะที่อัตราส่วนนี้ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นสตรีเท่ากับ 1 : 1 ผู้วิจัยได้อภิปรายว่า อาจเป็นเพราะวัยรุ่นที่มีอายุมากขึ้น จะมีความรู้สึทางเพศเพิ่มขึ้น มีความเป็นอิสระมากขึ้น มีความคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในวัยต่ำกว่า

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า อายุเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสซึ่งสรุปได้ว่านักศึกษาที่อายุมากจะยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้สูงกว่านักศึกษาที่อายุน้อย

กล่าวคือ กลุ่มนักศึกษาที่มีอายุมากมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อย

3. ภูมิภาค

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล และต่างจังหวัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 ดังจะกล่าวได้ว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพและปริมณฑลไม่มีความแตกต่างกัน

หากแต่มีงานวิจัยหลายงานที่แสดงให้เห็นว่า ภูมิลำเนามีผลทำให้เกิดเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่แตกต่างกันดังนี้คือ วันทนีย์ วาสิกะสิน (2526) กล่าวว่า สังคมไทยรับอารยธรรมตะวันตกเข้ามา ทำให้การคบหาสมาคมกันระหว่างชายหญิงทำได้โดยเปิดเผยมากขึ้น หนุ่มสาวมีเสรีภาพในการคบหากันมากขึ้น มีการถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหนุ่มสาวและมีผลกระทบต่อค่านิยมดั้งเดิมเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของหญิงสาว การเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศจากดั้งเดิมสู่ค่านิยมใหม่ๆ นั้น ผู้ที่อยู่ในเมืองมีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงง่ายกว่าคนในชนบท และมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าคนในชนบท

สุภาจรรย์ วิชัยโรจน์ (2529) นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีในระดับปานกลาง การยอมรับดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ เช่น ภูมิลำเนา เจตคติและความเสมอภาค เป็นต้น Reiss (อ้างใน สุภาจรรย์ วิชัยโรจน์, 2529) กล่าวว่า ลักษณะสังคมสมัยใหม่มีการเคลื่อนไหวต่อสู่ทางด้านความคิดเกี่ยวกับสิทธิสตรี ความเสมอภาคตลอดจนมีพัฒนาการทางด้านการแพทย์ การคุมกำเนิดที่ทันสมัย เหล่านี้ล้วนมีผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของสตรีทั้งสิ้น ลักษณะของการปฏิบัติอุตสาหกรรมและความเป็นเมืองทำให้สตรีมีโอกาสมากขึ้นในการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิใหม่ๆ ของตน

โดยปราศจากการจำกัดในแง่การชูปรับนินทา อย่างเช่นที่มีอยู่ในสังคมเล็กๆ เช่นชนบท ทั้งนี้ชนบทเป็นสังคมที่ผู้คนรู้จักกันทั่วถึง การควบคุมทางสังคมจึงมีมากกว่าในเมืองซึ่งมีลักษณะของความหลากหลาย ต่างคนต่างอยู่ สภาพเหล่านี้ย่อมมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยข้างต้นที่กล่าวมาจะทำให้เข้าใจว่า คนในเมืองมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าคนในชนบทและมีเสรีภาพในการคบหาเพื่อนต่างเพศมากกว่า ส่วนในสังคมชนบทโดยทั่วไปมักจะมีความยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีเดิมและศาสนามากกว่าคนในสังคมเมือง แต่งานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษานั้นมีผลไม่สอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ อาจกล่าวได้ว่าเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนคนชนบทก็อาจจะได้รับวัฒนธรรมจากสังคมเมือง และนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในกรุงเทพมหานครนั้นก็พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร อาจจะมีปัจจัยอื่นที่ส่งเสริมทำให้เกิดเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

4.ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง แตกต่างกัน กล่าวได้ว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่าของนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของPaxman และ Zuckerman (1987) ได้ให้ความสำคัญกับรายได้ว่า มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน เพราะรายได้นำมาซึ่งสิ่งที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการได้มาของความสุขในตนเอง จึงทำให้พฤติกรรมต่างๆรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของผู้มีรายได้ต่างกัน ย่อมแสดงออกในลักษณะแตกต่างกันออกไปด้วย และจากการศึกษาของ พิมพ์พรรณ ดิลปะสุวรรณ (2536) ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนงานสตรีวัยรุ่นตอนปลาย, ศรีพัทรวา จาริยวงศ์ (2539) ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงกว่า จะมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำ

จากการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจมีผลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษา ซึ่งฐานะทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรหนึ่งซึ่งส่งผลทำให้เกิดการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยว่านักศึกษาที่มีรายได้สูงกว่า 5,000 บาท/เดือน มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน

5. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และบิดามารดาไม่อยู่ด้วยกัน ไม่แตกต่างกันนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7

ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษามา คือ Thornton and Camburn (1987 : 323-340) ผลการศึกษาพบว่า บุตรสาวและบุตรชายที่มารดาเคยหย่าร้างมีเจตคติและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่ากลุ่มคนที่มาจากครอบครัวที่มั่นคง ,พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528:84) ศึกษาการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยพบว่านักเรียนหญิงมีมีบิดามารดาหย่าร้างกัน หรือแยกกันอยู่มีแนวโน้มยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่าการที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ,สุภาจรรย์ วิชัยโรจน์ (2529 : 111) นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีในระดับปานกลาง การยอมรับดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ คือเพศ ภูมิลำเนา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ,บาร์ธ (อ้างในพัชรินทร์ วินัยกุลพงศ์ 2546) พบว่า วัยรุ่นอายุ 15-16 ปี ที่มีการสนทนา กับพ่อแม่ในเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในระดับต่ำ

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานภาพสมรสของบิดามารดา เนื่องจากให้ผลไม่แตกต่างกัน

6. สถานที่พักอาศัย

จากการศึกษาพบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่มีที่พักอาศัยในปัจจุบัน 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) พักกับพ่อแม่ 2) พักกับญาติ 3) หอพัก/บ้านเช่าแยกเพศ และ 4) หอพัก/บ้านเช่ารวม พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน และเมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Bonferroni พบว่า นักศึกษาที่พักหอพัก/บ้านเช่ารวมมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่านักศึกษาที่พักหอพัก/บ้านเช่าแยกเพศ ในขณะที่นักศึกษาที่พักอยู่กับพ่อแม่ พักกับญาติ และพักหอพัก/บ้านเช่าแยกเพศมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2538 :55) พบว่า นักศึกษาที่อยู่หอพัก แฟลต และบ้านเช่า ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และวีรวรรณ ดนัยดุขฎิกุล(2547: 45) ได้ศึกษาพบว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์พักที่หอพักรวมชาย/หญิง มากกว่าการพักหอพักแยก ในขณะที่กลุ่มที่ละเว้นเพศสัมพันธ์ พักที่หอพักแยก มากกว่าการพักที่หอพักรวมชาย/หญิง

จากการศึกษา กล่าวได้ว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักรวมเป็นตัวแปรที่มีผลทำให้เกิดการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา โดยนักศึกษาที่พักหอพัก/บ้านเช่ารวมมี

เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่พักหอพัก/บ้านเช่าแยกเพศ อาจเป็นเพราะพักอยู่รวมชาย/หญิง ทำให้เกิดโอกาสที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อีกทั้งยังมีตัวแปรอื่นร่วมด้วย เช่น กลุ่มเพื่อน

7. การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

จากการศึกษาพบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และนักศึกษาที่ไม่เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยกลุ่มนักศึกษาที่ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531) และจรรยา ดวงแก้ว (2539) (อ้างใน สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์, 2548:18) พบว่าการอ่านหนังสือที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศหรือดูภาพลามก ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ ที่เกี่ยวกับการร่วมเพศ มีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ , Rogala & Tyden (2003) (อ้างใน สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์, 2548:18) พบว่าผลของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีผลต่อความรู้สึก เจตคติ และพฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษากล่าวได้ว่า สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อันอาจกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ นำไปสู่แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ นำไปสู่การตั้งสมมติฐานได้ว่า นักศึกษาที่ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจะยอมรับเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยนักศึกษาที่ไม่เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

8. ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาพบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและกลุ่มที่ไม่เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแตกต่างกันโดย นักศึกษาที่เคยสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมีการยอมรับมีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่า และ จากการศึกษา พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์และไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมี โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจันทร์แรม ทองศิริ (2539) (อ้างในสิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์, 2548:32) สิ่งที่สอดคล้องกันคือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีเจตคติตรงข้ามกับกลุ่มคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์คือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และมองเป็นเรื่องเสียหายยอมรับไม่ได้ในทางตรงข้ามนักศึกษาเคยมีประสบการณ์การมี

เพศสัมพันธ์ จะยอมรับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ

จากการศึกษาพบว่าได้ว่าประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยนักศึกษาที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

9.ประเภทของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษา เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย 4 ประเภท ได้แก่ มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและ มหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันโดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเอกชนมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงที่สุด ซึ่งงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของPodhisita , Xenos และ Varangrat (2004) (อ้างใน สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ ,2548 :94) ศึกษาปัจจัยที่ทำให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และรายงานว่าอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนเป็นตัวทำนายโอกาสของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของเยาวชนไทย

งานวิจัยของจันทร์แรม ทองศิริ (2539)และทองสุข ช่วยทองและคณะ (2542) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ รายงานว่าได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนในการสนับสนุนรวมถึงแรงยุ และการผลักดันจากเพื่อนๆให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าว

จะกล่าวได้ว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นกลุ่มเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติไปในทางเดียวกัน กลุ่มเพื่อนต่างมหาวิทยาลัยจะมีเจตคติที่แตกต่างกันโดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเอกชนมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงหรือในเชิงเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาจากมหาวิทยาลัยปิดของรัฐและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

สรุปได้ว่านักศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยมีตัวแปรต่างๆเป็นสิ่งสนับสนุนให้เกิดการยอมรับเจตติดังกล่าวซึ่งการยอมรับเจตติดังกล่าวนี้นำไปสู่การมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้หากแต่การห้ามหรือการออกคำสั่งไม่ใช่หนทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องนัก ควรจะมีวิธีที่จะสร้างความตระหนักให้แก่วัยรุ่น ถึงผลเสียที่จะมีมาหลังจากมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดังกล่าว และควรและตัดตัวแปรบางตัว

แปรที่จะทำได้ เช่น สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ดังนั้นบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง ครูอาจารย์และ ผู้ให้การปรึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรให้การดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ให้ความสำคัญกับการคบเพื่อนของวัยรุ่นโดยทำความเข้าใจกับบุตรหลานที่คบอยู่ สร้างความเชื่อถือไว้วางใจ ให้ความช่วยเหลือเมื่อบุตรหลานต้องการ เพื่อให้บุตรหลานจะได้ไม่ปิดบังเมื่อมีปัญหา

1.2 บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรปลูกฝังเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องโดยเฉพาะเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เพื่อให้วัยรุ่นตระหนักต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และป้องกันปัญหาที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ต่างๆ

1.3 ควรรณรงค์ผู้เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง รวมทั้งวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ควรได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการแพทย์และบริการช่วยเหลือต่างๆด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งพบว่า มีการยอมรับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์นั้นอยู่ช่วงวัยรุ่นตอนต้น จึงควรมีการศึกษาในวัยรุ่นตอนต้น

2.2 จากการศึกษาได้ศึกษาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษานักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานครกับนอกเขตกรุงเทพมหานครได้ผลไม่แตกต่างกัน จึงคิดว่าควรศึกษาในต่างจังหวัด เพื่อเปรียบเทียบผลว่าเป็นอย่างไร แตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกันอย่างไร

2.3 การวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interviewing) , การสนทนากลุ่ม(Focus group) เป็นต้น